

- b) następne — przeprowadzane w pewnych okresach celem sprawdzenia, czy naczynie nie zmieniło kształtu lub położenia bądź też czy urządzenia pomiarowe nie straciły na swej dokładności; pomiary następne powinny być dokonywane przynajmniej raz na 3 lata.
2. Przemierzone naczynia — z wyjątkiem przeznaczonych do magazynowania moszczów — powinny być zaopatrzone w przyrządy umożliwiające zbadanie ilości płynu przy dowolnym napełnieniu naczyń (laski miernicze, płynowskazy).
3. Przyrządy miernicze (laski, płynowskazy) powinny posiadać podziałki:
- a) przy pojemnikach do 10.000 l — na każde 100 l płynu,
 - b) przy pojemnikach powyżej 10.000 l — na każde 500 l płynu.
4. Pomiaru dokonuje się wodą systemem nalewu lub odlewu. Przy zbiornikach o dużej pojemności praktyczniej jest stosować system odlewu. W tym celu zbiornik podlegający zmierzaniu napełnia się wodą, po czym opróżnia się go przez wylew, napełniając każdorazowo pojemnik pomocniczy do właściwego wskaźnika. Po uspokojeniu się powierzchni płynu w zbiorniku — na laskach, ramkach szkieł wziernych lub innych urządzeniach wskazujących oznacza się kreski, które przy użyciu płynowskazów powinny się znajdować na poziomie górnego menisku w płynowskazu. Przy użyciu stalowego przyrządu wstęgowego z podziałką milimetrową po napełnieniu każdego pojemnika pomocniczego notuje się wysokość poziomu i ilość wylanego płynu i po ukończeniu wylewu na podstawie poczynionych notowań sporządza się tablice pomiaru. Przymiar wstęgowy użyty do pomiaru powinien być zaopatrzony w ciężarek, którego dolna powierzchnia ma odpowiadać podziałce 0. Ostatni widoczny w płynowskazu poziom płynu oznacza się na skali cyfrą 0. Wodę pozostałą w zbiorniku poniżej kreski 0 należy spuścić i dokładnie przemierzyć. Określoną w ten sposób ilość dodaje się do wskazań płynowskazu przy obliczeniu objętości płynu w zbiorniku.
5. Pojemniki pomocnicze mierzy się przez nalewanie do nich wody z 10- lub 5-litrowego legalizowanego pojemnika.
6. Pojemniki pomocnicze należy ustawić trwale i dokładnie według poziomnicy.
7. Kolejne podziałki (kreski) należy utrwalić zależnie od armatury:
- a) przy płynowskazach — na skali płynowskazu kreski przez nacięcia, a cyfry farbą olejną; na

metalowych skalach cyfry mogą być wybite, na drewnianych wypalone; nacięcia dokonuje się dopiero wówczas, gdy pomiar nie nasuwa żadnej wątpliwości;

- b) laski powinny być zrobione z twardego drzewa; dolny koniec laski powinien być okuty blachą kwasoodporną; podziałki na laskach należy utrwalić dokładnie możliwie cienką i widoczną kreską ostrym narzędziem, cyfry — wypalić; laski powinny mieć w górnej swej części poprzeczkę, do której opuszcza się laskę w głąb naczynia; dolny koniec laski powinien opierać się o dno naczynia; poprzeczka laski powinna spoczywać na górnej krawędzi otworu naczynia; dla uniknięcia podrobienia lub zamiany laski mierniczej należy wypalić na niej numer naczynia, do pomiaru którego jest przeznaczona, oraz zmierzyć jej długość od dolnego końca do ostatniej górnej kreski w milimetrach i wynik zapisać w protokole pomiaru; należy również zabezpieczyć dolny koniec laski i ostatnią górną kreskę przez wypalenie znaku K. T. Centralnego Zarządu Przemysłu Owocowo-Warzywnego.
8. Wszystkie pojemniki powinny być oznaczone w sposób trwały i w miejscu widocznym numerem kolejnym oraz pojemnością w litrach.
9. Centralny Zarząd może zezwolić na inne sposoby mierzenia niż przewidziane w niniejszej instrukcji.
10. Z pomiaru każdego pojemnika spisuje się protokół, który powinien zawierać:
- a) nazwę zakładu,
 - b) kolejny numer protokołu,
 - c) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności związanych z pomiarem,
 - d) wymienienie osób obecnych i odpowiedzialnych za prawidłowe dokonanie pomiaru,
 - e) numer pojemnika zgodnie z planem sytuacyjnym zakładu, stwierdzenie przydatności, opis oraz przeznaczenie,
 - f) temperaturę wody użytej do pomiaru i temperaturę w lokalu,
 - g) opis sposobu, jakim posługiwano się przy pomiarze (przez wlew — wylew wody), opis narzędzia mierniczego, opis płynowskazów, lasek mierniczych,
 - h) pojemność pojemnika w litrach cyframi i słownie,
 - i) datę sporządzenia protokołu i podpisy osób biorących udział oraz obecnych przy pomiarze.

239

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 4 lutego 1955 r.

uchylające zarządzenie z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstw podległych Centralnemu Zarządowi Handlu Artykułami Fotograficznymi i Precyzyjno-Optycznymi do skupu kaset po filmach małoobrazkowych u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie upoważnienia przedsiębiorstw podległych Centralnemu Zarządowi Handlu Artykułami Fotograficznymi i Precyzyjno-Optycznymi do skupu kaset po filmach małoobrazkowych

u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-14, poz. 302).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor